

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ. ਜੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਸੁਲੱਖਣ ਸਿੰਘ-ਮੂਲ ਚੰਦ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਡ,- ਜਵਾਬਦਾਰਾ,
1952 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. 363

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦਾ LXX—ਸੈਕਸ਼ਨ 17—ਕੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰਥਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਵਾਧਾ—ਕੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਇਕ ਆਮ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ-ਨਿਯਮ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ।

ਪ੍ਰਤੀ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਤੀ ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਐਕਟ ਟ੍ਰਾਈ ਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ-

ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੋੜ ਵਜੋਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਆਮ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ।

ਪ੍ਰਤੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ .

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ। ਜੇ-1952 ਦੇ ਨੰਬਰ 363, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

ॐ

M/s ਸੁਲੱਖਣ 21 ਜਨਵਰੀ 1950 ਨੂੰ ਸੈਂਟਰਲ ਸਿੰਘ-ਮੂਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਡ, ਹਿਸਾਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ 1950 ਦਾ ਸਿਵਲ ਚੰਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 7 ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਸਰਜ਼ ਸੁਲੱਖਣ ਸਿੰਘ-ਸੇਠ ਮੁਈ ਚੰਦ ਤੋਂ 62,176-14-8 ਵਿ.

ਕੇਂਦਰੀ

ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਿਮਿਟਡ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ) ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਐਕਟ, 1951, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਜੇ. ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

2 ਜਨਵਰੀ 1952 ਨੂੰ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ।

14 ਅਕਤੂਬਰ 1952 ਨੂੰ ਮੈਸ. ਬੰਕਾ ਮਾਯੂ ਨਰਿੰਜਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਲਿਮਿਟਡ (1), ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਹਿਸਾਰ, ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ: -

17 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ 54 PLR, ਪੰਨਾ 324 ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ> ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 2 ਜਨਵਰੀ 1952 ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਬੇਲੋੜੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ."

ਮੈਸ. ਸੁਲੱਖਣ ਸਿੰਘ-ਸੇਠ ਮੁਈ ਚੰਦ ਨੇ 14 ਅਕਤੂਬਰ 1952 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ, IX, 1919 ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ . ਨੋਕਸ ਬਨਾਮ ਡੋਨਕਾਸਟਰ ਅਮਲ- ਆਈ ਗੇਮੇਟਡ ਕੋਲੀਰੀਜ਼ (2) ਵਿੱਚ , ਲਾਰਡ ਸਾਈਮਨ, ਐਲਜੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ: -

"ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ . ਸਾਨੂੰ ਸੁੰਗੜਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ

ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਜੋ M/s. ਸੁਲੱਖਣ ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ, ਸਾਡੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਪੁਰ-ਸਿੰਘ-ਮੂਲ ਪੇਜ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਜਾਂ, ਕਨਵਰਟ- ਸੈਂਟਰਲ ਸੇਲੀ, ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜੋ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 'ਲਿਮਿਟਡ' ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-----

(1) 54 P.L.R. 324

(2) 1940 A.C. 1014

ਨੀਤੀ

ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਚੇ ਅਰਥ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕੇ,
ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ, ਪਰ ਕਿੱਥੋ, con- J.

ਸਫ਼ੁਇੰਗ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਅਸੀਂ 'ਨਾਰ ਰੋਵਰ ਨਿਰਮਾਣ' ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਜੇਕਰ ਚੋਣ ਦੇ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਕੁਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇਗਾ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥਤਾ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦਲੇਰ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਸੰਸਦ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਤੀਜਾ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏਗੀ।

ਏ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਵੈਸਟਨ, ਸੀਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

“ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੀ ਇੱਕ ਤੰਗ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ

ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਉਪਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਸਰਸ ਬਾਂਕਾ ਮਲ ਨਰਿੰਜਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦ ਸੈਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ,
ਲਿਮਿਟੇਡ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲਾ

M/s ਸੁਲੱਖਣ • ਸਿੰਘ-ਮੂਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ : -
ਚੰਦ

v.
The Central
Bank of
India,

Harnam
Singh,

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ;

- (1) ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਅਧਿਆਇ II ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਕਾਰਵਾਈ" ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ;
- (2) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਲਈ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ;
- (3) ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਤੱਥ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ / ਉਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ
- (4) ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1), ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

(5) . ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ।

(1) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਕੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ: -

(a) ਲੈਣਦਾਰ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਾਜਬ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(b) ਲੈਣਦਾਰ, M/s ਵਿੱਚ, ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੁਲੱਖਣ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸਿੰਘ-ਮੂਲ ਪਰਟੀ ਹੁਣ ਚੰਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਕੇਂਦਰੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਲਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਿਮਟਿਡ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੀ;

- (c) ਹਰਨਾ ^{TM} ਸਿੰਗਲੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
 . ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਬਕਾਇਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ;
- (d) ਲੈਣਦਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ।'

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ), (ਬੀ), (ਸੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੂਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ. ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲੈਣਦਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣਦਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਸੀਡ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। . ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

M/s ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀਆਂ ਸ਼ਲੱਖਣ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) 'ਸਿੰਘ-ਮੂਲ' ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।
 ਚੰਦ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ

ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਕਰੇਗਾ

ਦਸੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ (ਭਾਰਤ) ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ।
 ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ,

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਜੇ .

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣਦਾਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਲੈਣਦਾਰ 10 ਦਸੰਬਰ 1952 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਧੂ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਤੋਂ 9 ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਲਈ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ

ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਵਾਧੂ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਤੋਂ 12 ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੈਣਦਾਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 10, 11 ਅਤੇ 12 ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਤੋਂ 15 ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਲੈਣਦਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 17(ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਰਪਲੱਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ) ਐਕਟ ਦਾ 1)(d) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ

ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ M/s. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਿੰਘ-ਮੂਲ ਦੇ ਸਰਪਲੱਸ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਸ਼ੁਲੱਖਣ। ਚੰਦ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਨਿਰਣਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ v 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ।

ਐਕਟ ਦਾ 17, ਬਾਂਕਾ ਮਲ-ਨਰਿੰਜਨ ਦਾਸ ਦ ਸੈਟਰਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੈਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (1), ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਰਡ ਸਾਈਮਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਲਿਮਟਿਡ "ਫੇਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ -----ਅਤੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥਤਾ ਤੱਕ ਘਟਾਓ।" -----ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ,

ਜੇ.

ਦੁਆਰਾ ਮੇਸਰਸ ਬਾਂਕਾ ਮਲ-ਨਰਿੰਜਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੈਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ (1) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਕੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹਨਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 19(1) ਅਤੇ 20 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ II ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਬੋ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦਭਾਈ ਉਮਰਭਾਈ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਬਬੋ (2), ਪਤੰਜਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ: -

"ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਏ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਢੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ

ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਵਾਧੂ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(1) 54 PLR 324

(1) ਏਆਈਆਰ 1950 ਐਸਸੀ 134

M/s ਸੁਲੱਖਣ ਜੇ ਐਨਐਸ. ਬਾਂਕਾ ਮਲ-ਨਰਿੰਜਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਸਿੰਘ-ਮੂਲ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਿਟਡ ਚੰਦ (i) ਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਬੇਦਖਲੀ- ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਬਾਈ: ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇ.- 15 ਅਗਸਤ 1947 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

ਮੈਸਰਸ ਬਾਂਕਾ ਮਲ-ਨਰਿੰਜਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਿਟਡ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰਥਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰੈਸੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ 1952 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 363 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ 14 ਅਕਤੂਬਰ 1952 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ 2 ਜਨਵਰੀ 1952 ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਚੋਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੰਦ

ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਕਪੂਰ। ਜੇ. ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ।

ਇਹ 14 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਹਿਸਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ। 1952,

ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ- ਮੈ . ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ ਸਿੰਘ-ਮੂਲ (ਕਰਜ਼ਾ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਸੁਲੱਖਣ ਬਿਲਿਟੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਦ ਲਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰੀ

ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ 21 ਜਨਵਰੀ 1950 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ- ਲਿਮਿਟੇਡ ਡੈਟਸ, ਮੈਸਰਜ਼ ਸੁਲੱਖਣ ਸਿੰਘ-ਮੂਲ ਚੰਦ ਅਤੇ -----
 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਹੋਰ 62,176-14-8. ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ 14 ਅਕਤੂਬਰ 1952 ਨੂੰ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਫੈਸਲੇ ਕਾਰਨ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮੈਸਰਜ਼ ਬਾਂਕਾ ਮਲ-ਨਰਜਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਦ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਿਟਿਡ (1), ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੂਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ II ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ। ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਲੈਣਦਾਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ

ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਐਕਟ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(12) "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਅਧਿਆਇ II ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਅਤੇ

M/s ਸੁਲੱਖਣ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੰਘ-ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6, 7, 8 ਅਤੇ 9 ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹਨ ਜੋ ਚੰਦ ਵਿਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ

v. ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਂਦਰੀ ਕਾਰਵਾਈ।

Bank of
India,

Kapur,

* ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 15 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16 ਵਿਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਓਰੀ ਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਵਿੱਚ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਅਵਿਆਂ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ-

“16(1) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀ, ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ, ਜੋ ਕਿ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਸੁਲੱਖਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੰਘ-ਮੂਲ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਚੰਦ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਆਦਿ, [ਦੇਖੋ * > • ਸੈਕਸ਼ਨ 18(2)]। ਸੈਟਰਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੁਬਾਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਲਿਮਟਿਡ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ

ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਬੰਦੋਬਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਅਧੀਨ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਤੋਂ 28 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਕਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋ ਵਿਡਜ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀਆਂ ਨਾਲ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 15 ਅਗਸਤ 1947 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਾਲਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਰਾਹਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਏ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਜੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਐੱਮ. ਸੁਲੱਖਣ ਅਧਿਆਇ III ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸਿੰਘ-ਮੂਲ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਚੰਦ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

v. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਨੁਭਾਗ

ਕੋਦਰੀ 30 ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਲਿਮਿਟੇਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਕੱਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੀ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਕੱਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਕਿਸਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਭੱਤੇ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਹੋਰ ਭਾਗ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਐਕਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜੋੜ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਬਣੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 16 ਅਤੇ 17 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਚੱਲ ਅਤੇ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਧਾਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ- ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਹੀ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। *ਮੈਟਿਸਨ ਬਨਾਮ ਹਾਰਟ (1)* ਵਿੱਚ ਜੇਰਵਿਸ, ਸੀਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

"ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਢੇ, ਨਿਰਪੱਖ, ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਰਥ ਅਸੰਗਤ ਹੋਣਗੇ, ਜਾਂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

G) 23 ਅਮੀਰ | pg

ਇਹ ਨਿਯਮ ਲਾਰਡ ਕ੍ਰੈਨਵਰਥ, LC, asM/s ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਲੱਖਣ 'ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ, ਜਿਸ ਤੋਂ, "ਜੇ ਅਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਚੰਦ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫੈਥਮ" [ਗੁੰਡਰੀ ਐਨ. ਪਿਨਿਗਰ (1)]. ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ "• ਇੰਟਰ- ਦ ਸੈਟਰਲ ਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ ਆਫ ਸਟੈਚੂਟਸ ਐਂਡ ਇਨ ਹੋਕਸ ਬਨਾਮ ਡੋਨਕਾਸਟਰ 11 ਆਫ ਇੰਡੀਆ » ਅਮਲਗੋਮੇਟਡ CoU&rls (2), ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਦੇ ਪੰਨੇ 5 ਅਤੇ 6 'ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਹੈ। Viscount Simon, LC, Ltdi ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ: -

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

"ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ 'ਆਮ ਅਰਥ' ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਐਕਟ, * - ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ।

ਮੇਸਰਸ ਵਿੱਚ ਬਾਂਕਾ ਮਲ-ਨਰਜੰਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ (3), ਐਰਿਕ ਵੈਸਟਨ, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਇੱਕ ਤੰਗ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ- • ■ - ■

(1) ਉਹ ਭਾਗ ਅਧਿਆਇ II ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ;

(2) ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਅਤੇ 18 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਿਤ ਹੈ। . ਦੋਵੇਂ ਦੇ. ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰੋ;

■ ■ (3) ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਟ੍ਰਾਈ ਬਿਊਨਲ ਲਈ ਹੈ; ਅਤੇ

(4) ਕਿ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(1) **21 ਐਲ.ਜੇ.ਚ. 405**

(2) **(1940) AC 1014-1022**

(3) **54 PLR 324**

ਮ/ ^* ਸੁਲੱਖਣ- ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਸਿੰਘ-ਮੂਲ "ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਚੰਦ ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਤੱਥ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ v ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦ ਕੇਂਦਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਕਸ-ਬੈਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਪੰਨਾ 54 'ਤੇ ਐੱਨ.

ਭਾਗਾਂ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸੈੱਟਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲਿਮਿਟਡ ਸਿਰਲੇਖ .....

ਉਹਨਾਂ
ਭਾਗਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" ਪਰ ਇੱਕ ਕਪੂਰ, ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ^ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ। *ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ*, ' ਬੰਬੇ ਬਨਾਮ - ਅਹਿਮਦਭਾਈ ਉਮਰਭਾਈ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (1) ਵਿਚ , *ਬਲਰਾਜ ਕੁੰਵਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਵੀ ਕੌਸਲ* ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ; *ਜਗਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (2)*, ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੇ ਨੋਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ..... ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . *ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਸਟੀਮਸ਼ਿਪ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮੈਲਬੌਰਨ ਹਾਰਬਰ ਟਰੱਸਟ, ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ (3)* ਵਿੱਚ , ਇੱਕ ਐਕਟ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ' ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਰ ਰੌਬਰਟ ਪੀ. ਕੋਲੀਅਰ ਨੇ ਪੀ. 369:-

“ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਦਾ ਤੱਥ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਅਰਥਾਂ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿ, ਉਸਾਰੀ ਕੰ- ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 46 ਵਿਚ 'ਅਧਿਕਾਰੀ' ਸ਼ਬਦ 'ਵਿਅਕਤੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਫਸਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾ ਕਰਨਾ , ਅਸਥਿਰ ਹੈ।

ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਢੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(1) **1950 SCR 335 ਤੇ p. 353**

(2) **31 LA 132**

(3) **9 AC 365**

ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੁਲੱਖਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਸਿੰਘ-ਮੂਲ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ^ v. ਐਕਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਓਵਰ-ਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਟ੍ਰਾਈ- ਦ ਸੈਟਰਲ * ਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਬੈਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ -----ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 20, 30 ਅਤੇ 31 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਕਪੂਰ, ਜੋ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ

ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇੱਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ - ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਦੇ ਅਰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਜਾਂ ਬਦਨਾਮੀ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਾਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਬੇਤੁਕੀ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦੀ ਨਿਖੇਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ, ਨਾ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਾਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਹਟਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਵਿਆਖਿਆ ਮੈਂ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਐਰਿਕ ਵੈਸਟਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ। ਸੀਜੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਾਂਗਾ।

M/s ਸੁਲੱਖਣ ਏਟ ਮੈਸਰਜ਼ ਬਾਂਕਾ ਮਲ-ਨਰਜੰਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਦ

ਸਿੰਘ-ਮੂਲ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਿਟਡ (1), ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

Chand <v. The
Central . Bank
of India, Ltd. ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ
ਰੱਖ ਕੇ, 'ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਬਣਾਵਾਂਗਾ।- ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ
ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

Kapur, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 27 ਜੁਲਾਈ 1953 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ
ਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ
ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ
ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ
ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ